

PATRIARHIA ROMÂNĂ
Episcopia Ortodoxă Română a Australiei și Noii Zeelande
Parohia Ortodoxă „ Sfânta Maria “

511 Adelaide Road, Berhampore, Wellington 6023 , Noua Zeelandă
Telefon : 064 4 389 1630; site: www.romani.co.nz

CU- VÂNTUL DE WELLINGTON

Buletin Parohial nr.9 Mai 2010

Din acest număr:

- *Sărbătorile lunii Mai;
- *Despre postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel;
- *Pagina copiilor;
- *Calendarul lunii Mai.

Troparul la Înălțarea Domnului :

« Înălțatu-Te-ai întru slavă, Hristoase, Dumnezeu nostru, bucurie făcând ucenicilor, cu făgăduința Sfântului Duh, încredințându-se ei, prin binecuvântare, că Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Izbăvitorul lumii.»

Condacul la Înălțarea Domnului:

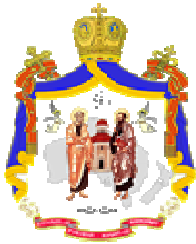
“Plinind rânduiala cea pentru noi și cele de pe pământ unindu-le cu cele cerești, Te-ai înălțat întru slavă, Hristoase, Dumnezeu nostru, nicicum despărțindu-Te, ci rămânând nedepărtat și strigând celor ce Te iubesc pe Tine: Eu sunt cu voi și nimeni împotriva voastră.”

Programul liturgic din luna Martie

- *Sâmbătă 01.05.2010 – Vecernie ora 18:00;
- *Duminică 02.05.2010- Acatistul Maicii Domnului ora 9:30; Sf.Liturghie ora 10:30-(Duminica a 5-a după Paști - a Samarinencii);
- *Sâmbătă 08.05.2010 – Vecernie ora 18:00;
- *Duminică 09.05.2010 – Acatistul Maicii Domnului ora 9:30; Sf.Liturghie ora 10:30 (Duminica a 6-a după Paști – a Orbului din naștere);
- *Miercuri 12.05.2010- Vecernie ora 18:00;
- *Joi 13.05.2010 – Înălțarea Domnului; (Ziua Eroilor)- ora 9:30 Acatistul Mântuitorului Iisus Hristos; Sf. Liturghie ora 10:30.
- *Sâmbătă 15.05.2010 – Vecernie ora 18:00;
- *Duminică 16.05.2010- Acatistul Maicii Domnului ora 9:30; Sf. Liturghie ora 10:30 (Duminica a 7-a după Paști – a Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic);
- *Joi 20.05.2010-Vecernie ora 18:00;
- *Vineri 21.05.2010 – Sfinții Mari Împărați, întocmai cu Apostolii, Constantin și mama sa Elena;- Acatistul Sfinților Împărați Constanin și mama sa Elena- ora9:30; Sf. Liturghie ora 10:30;
- *Sâmbătă 22.05.2010- Sâmbăta morților-Moșii de vară: Parastas ora 10:30 - Vecernie ora 18:00;
- *Duminică 23.05.2010- Pogorârea Sfântului Duh (Rusaliile)- Acatistul Mântuitorului Iisus Hristos -ora 9:30; Sf. Liturghie ora 10:30 (Duminica a 8-a după Paști – a Rusaliilor); -Vecernie ora 18:00;
- *Luni 24.05.2010-Sfânta Treime; Acatistul Sfintei Treimi ora 9:30; Sf. Liturghie ora 10:30;
- *Sâmbătă 29.05.2010 – Vecernie ora 18:00;
- * Duminică 30.05.2010 - Acatistul Tuturor Sfinților - ora 9:30; Sf.Liturghie ora 10:30 (Duminica întâia după Rusalii – a Tuturor Sfinților)

Troparul la Pogorârea Sfântului Duh

“ Binecuvântat ești Hristoase, Dumnezeu nostru, Cea ce preaînțelepți pe pescari i-ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt; și printr-înșii lumea ai vânat, Iubitorule de oameni, slavă Ție.”

13 Mai – Înălțarea Domnului

În fiecare an, la 40 de zile de la Sfintele Paști, Biserica Ortodoxă sărbătorește praznicul Înălțării Domnului. Cea mai veche mențiune despre această sărbătoare o găsim la Eusebiu din Cezareea, în lucrarea "Despre sărbătoarea Paștilor", compusă în anul 332. În această operă se menționează că Înălțarea Domnului era sărbătorită în Orient (sec.IV), în a 50-a zi după Paști, deci, odată cu Rusaliile. Începând cu secolul al V lea, sărbătoarea Înălțării lui Hristos s-a despărțit de cea a Pogorării Sfântului Duh (Rusaliile).

În secolul al VI lea, Sfântul Roman Melodul compune Condacul și Icosul sărbătorii, iar imnografiile din secolele următoare (Sf. Ioan Damaschinul și Sf. Iosif Imnograful) compun canoanele din slujba Înălțării.

Slujba zilei se caracterizează prin legătura cu Învierea și cu Pogorârea Sfântului Duh. Astfel, după Evanghelia de la Utrenie, se cântă Învierea lui Hristos văzând..., iar Catavasiile sunt irmoasele Canonului de la Pogorârea Sfântului Duh, deoarece sărbătoarea Înălțării nu are Catavasiile

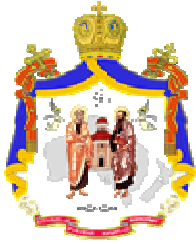
proprii. În această zi, creștinii se salută cu formula "Hristos S-a înălțat" și se răspunde: Adevărat S-a Înălțat!

Încă de pe când Mântuitorul se afla împreună cu Ucenicii, mai înainte de Patimă, le făgăduise venirea Preasfântului Duh, zicând: "E de folos să Mă duc; că de nu Mă voi duce Eu, Mângâietorul nu va veni". De aceea, după Învierea cea din morți, arătându-Se lor timp de patruzeci de zile, nu neconținut, ci din când în când, mâncând și bând laolaltă cu ei și înfățișându-le și mai lămurit Învierea, în cea din urmă zi, făgăduindu-le multe despre cele privitoare la împărăția lui Dumnezeu, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să rămână acolo, așteptând venirea Preasfântului Duh, trebuind să fie botezați și în Duhul, căci mai înainte nu fuseseră botezați decât cu apă, de Ioan. Deci le-a poruncit lor să rămână în Ierusalim, ca acolo să se întărească mai întâi propovăduirea Evangheliei, ca nu cumva depărtându-se în locuri străine să poată fi cu ușurință defăimați.

Când a sosit vremea Înălțării, Mântuitorul i-a dus cu Sine pe Muntele Măslinilor (numit așa fiindcă erau mulți măslini sădiți pe el) și le-a grăit lor despre propovăduirea Lui **până la marginile lumii**, cum și despre viitoarea Lui împărăție, cea necuprinsă cu mintea, deoarece vedea că și ei vor să-L întrebe despre cele ce trebuiau să facă. Și de față fiind acolo și Maica Sa, a trimis înaintea lor îngerii, ca să le arate suirea la cer. Și, pe când ei priveau, un nor L-a ridicat din mijlocul lor, purtându-L în sus. Și astfel, înconjurat de îngerii trimiși înaintea Lui, care se întreceau unii pe alții să ridice porțile cerurilor și care erau uimiți de roșeața de sânge a trupului Lui, S-a înălțat și a șezut de-a dreapta Tatălui, îndumnezeind trupul, prin care, stricându-se vrajba cea de demult, am fost împăcați cu Dumnezeu.

Iar niște îngerii, în chip de bărbați, au stat înaintea Apostolilor, zicând: "Bărbați galileeni, ce stați de vă mirați, uitându-vă spre cer? Acest Iisus Dumnezeu, pe Care Îl vedeți cu trup, așa va veni iarăși, cu trup adică, dar nu ca mai-nainte, în sărăcie și tăcere, ci înconjurat de îngerii, cu slavă mare, precum Îl vedeți acum".

Atunci Apostolii, încetând de a mai privi, s-au întors din Muntele Măslinilor. Întorcându-se în Ierusalim s-au urcat în foisorul cel de sus, în care se adunau ei împreună cu femeile mironosițe și cu Maica Cuvântului, petrecând în post, rugăciune și cerere, așteptând venirea Preasfântului Duh, potrivit făgăduinței.

21 Mai Sfinții Mari Împărați, întocmai cu Apostolii, Constantin și mama sa Elena

Biserica Ortodoxă îi prăznuiește pe 21 mai, pe Sfinții Împărați Constantin și mama sa, Elena. Constantin cel Mare s-a născut în orașul Naissus (Nis, Iugoslavia) în jurul anului 274. A devenit suveran al întregului Imperiu Roman după învingerea lui Maxențiu și a lui Liciniu. Potrivit mărturiilor lui Eusebiu și Lactanțiu, în ajunul luptei cu Maxențiu, Constantin a văzut pe cer ziua, în amiaza mare, o cruce luminoasă deasupra soarelui cu inscripția: „in hoc signo vinces” (prin acest semn vei birui).

Noaptea, în timpul somnului, i se descoperă Hristos, cerându-i să pună semnul sfintei cruci pe steagurile soldaților. Dând ascultare poruncii primite în vis, iese biruitor în lupta cu Maxențiu. Pe Arcul de Triumf al lui Constantin, care se păstrează la Roma, se afla inscripția: "instinctu divinitatis" = "prin inspirație divină", ce descoperă cum a fost câștigată victoria asupra lui Maxențiu.

Cea mai însemnată realizare a împăratului Constantin a fost Edictul de la Milano (313), prin care creștinismul ajunge să fie recunoscut de stat. Însă, el va deveni religie de stat în timpul lui Teodosie cel Mare (379-395). După edictul din 313, împăratul scutește Biserica de impozite, îi acordă dreptul de a primi donații și le dă episcopilor dreptul să judece pe cei ce nu doreau să fie judecați după legile statului. Va înlătura din legile penale pedepsele contrare spiritului creștinismului, precum: răstignirea, zdrobirea picioarelor, stigmatizarea (arderea cu fierul roșu).

Împăratul Constantin a convocat primul Sinod ecumenic la Niceea (325), unde după lungi dezbateri, învățătura lui Arie a fost condamnată și s-a adoptat formula că Fiul lui Dumnezeu este de o ființă cu Tatăl și deci, din veci cu El. **La acest Sfânt Sinod au fost alcătuite și primele 7 articole ale Simbolului de credință (Crezul)**, a fost fixată data Paștilor (prima duminică după luna plină, după echinocțiul de primăvară) și s-au dat 20 de canoane referitoare la disciplina bisericească.

Sfântul Constantin cel Mare a fost botezat pe patul de moarte de către episcopul Eusebiu de Cezareea. A murit la scurt timp (337) în Nicomidia și a fost înmormântat în biserica Sfinții Apostoli din Constantinopol, ctitorită de el.

Împărăteasa Elena

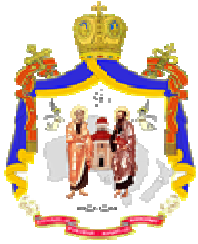
Flavia Iulia Helena s-a născut în provincia Bitinia. În anul 293, generalul roman Constanțiu Chlorus, la îndemnul împăratului Dioclețian, divorțează de împărăteasa Elena. Aceasta nu se recăsătorește, ci trăiește departe de atenția publică, dar aproape de fiul său. A reușit să descopere pe dealul Golgotei crucea pe care a fost răstignit Hristos. Potrivit tradiției, în urma săpăturilor s-au găsit trei cruci. Pentru a se identifica crucea pe care a fost răstignit Hristos, au atins cele trei cruci de un mort. Acesta a înviat în momentul în care a fost atins de Crucea Domnului.

Împărăteasa Elena a zidit Biserica Sfântului Mormânt, Biserica din Bethleem, pe cea din Nazaret și multe alte sfinte locașuri.

Semnificația numelor Constantin și Elena

Numele **Constantin** este de origine latină și vine de la constans, constantis ("constant", "ferm").

Elena - Străvechiul nume **Helene** este explicat de unii prin gr. helene ("torță", "făclie", dar și "foc sacru", la sărbătorile numite Heleneia, dedicate zeiței Artemis), iar de alții prin gr. hele ("lumina arzătoare a soarelui").

23 Mai – Pogorârea Sfântului Duh - Rusaliile

La zece zile după Înălțarea lui Hristos, respectiv la 50 de zile de la Învierea Sa, în toate bisericile ortodoxe se prăznuiește Cincizecimea sau Pogorârea Sfântului Duh.

Pogorârea Sfântului Duh este ziua de naștere a Bisericii. În această zi, în urma cuvântării însuflețite a Sfântului Apostol Petru, s-au convertit la creștinism circa 3.000 de suflete, care au alcătuit cea dintâi comunitate creștină din Ierusalim (Fapte II, 41), nucleul Bisericii de mai târziu.

Duminica Cincizecimii sau a Pogorârii Sfântului Duh, numită în popor și Duminica mare, este sărbătoarea anuală a Pogorârii

Sfântului Duh peste Sfinții Apostoli, eveniment pe care ni-l istorisesc Faptele Apostolilor (II, 1-4) și cu care se încheie descoperirea față de lume și de creație a lui Dumnezeu, Cel în treime.

Nu încapе îndoiala că Rusaliile sunt cea mai veche sărbătoare creștină împreună cu cea a Paștilor, fiind prăznuită încă din vremea Sfinților Apostoli, ca o încreștinare a sărbătorii iudaice corespunzătoare. Despre ea amintesc și Sf. Apostol Pavel (1 Cor. XVI, 8) și Sf. Luca (Fapte XX, 16).

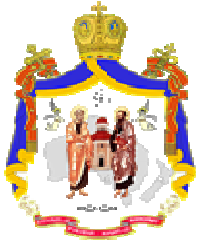
Până către sfârșitul secolului IV și începutul secolului V Cincizecimea era o dublă sărbătoare: a Înălțării Domnului și a Pogorârii Sfântului Duh, așa cum o descrie, de altfel, încă din prima jumătate a secolului IV, Eusebiu din Cezareea.

Nu numai ca vechime, ci și ca importanță, sărbătoarea Rusaliilor vine îndată după Paști. În timpul privegherii din ajun, se făcea odinioară botezul catehumenilor. Ca și la Paști, erau oprite îngenuncherea și postirea în toate zilele Cincizecimii; erau interzise jocurile din circuri și spectacolele păgâne de teatru etc. Se împodobeau casele, în semn de bucurie, cu flori și ramuri verzi, **îndeosebi de nuc sau de tei, așa cum se face până azi**, obicei moștenit de la evrei, la care Cincizecimea era și sărbătoarea premițiilor din flori și fructe. **În biserici se aduc și azi frunze verzi de tei sau de nuc, care se binecuvintează și se împart credincioșilor, simbolizând limbile de foc ale puterii Sfântului Duh, Care S-a pogorât peste Sfinții Apostoli.**

Pogorârea Sfântului Duh sau Cincizecimea (Rusaliile) este actul de trecere a lucrării mântuitoare a lui Hristos, din umanitatea Sa în oameni. Duhul Sfânt coboară în chipul limbilor de foc peste Apostoli, peste fiecare în mod distinct (Fapte2, 1, 3, 4), precum și peste cei care, ascultând predica Apostolilor, s-au botezat (Fapte 2, 37, 38), dând naștere Bisericii. Membrii Bisericii sunt credincioșii împreună cu ierarhia. **Credincioșii nu sunt elemente pasive în Biserică, ci împreună lucrători cu preoții pentru mântuirea lor**, dar după măsura darului primit de ei, silindu-se să cunoască și să aprofundeze adevărurile de credință, să se purifice de patimi, dăruindu-se lui Dumnezeu ca fapte noi în Hristos.

Biserica este o comunitate concretă de credincioși, organizată după imaginea Sfântului Apostol Pavel " Precum într-un singur trup avem mădulare și mădularele nu au aceeași lucrare, așa și noi cei mulți suntem în Hristos și fiecare suntem mădulare unii altora și avem felurite daruri, după harul ce ni s-a dat.(Rom. 12, 4-8)."

"Iar când a sosit ziua Cincizecimii, erau toți adunați împreună în același loc. Și din cer, fără de veste, s-a făcut vuiet, ca de suflare de vânt ce vine repede și a umplut toată casa unde ședeau ei. Și li s-au arătat, împărțite, limbi ca de foc și au șezut pe fiecare dintre ei. Și s-au umplut toți de Duhul Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, precum le dădea lor Duhul a grăi." (Fapte 2, 1-13). Trebuie să înțelegem că atât în Faptele Apostolilor, cât și în Epistola întâi

către Corinteni se vorbește despre glosolalie ca despre vorbirea în limbi omenești, în limbile deja vorbite de unele popoare. (I Cor 12,28,30); (Fapte 2, 8-12). Nu poate fi vorba de despre vreo limbă a îngerilor, pentru că în loc să ușureze răspândirea Evangheliei printre neamuri, ar fi îngreunat acest lucru. Odată cu vestirea Evangheliei la alte neamuri, acest dar excepțional a încetat. Prin Apostoli, Hristos a încredințat Bisericii întregul adevăr dumnezeiesc revelat, cuprins în Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție.

Se obișnuiește să se vorbească de trimiterea Sfântului Duh în lume, ca despre un act prin care Duhul ar lua locul lucrării lui Hristos. În acest caz, Biserica ar fi numai opera Sfântului Duh. În realitate însă, Duhul trebuie văzut întotdeauna ca Duhul lui Hristos, deci, nu trebuie văzut sau conceput ca despărțit de Hristos.

Hristos și umanitatea sunt așa de uniți în Biserică, încât nu pot fi văzuți sau concepuți unul fără celălalt, altfel spus, unul cheamă și implică pe celălalt.

22 Mai - Moșii de vară, pomenirea generală a morților

În ajunul sărbătorii Rusaliilor, Biserica îi comemorează pe cei adormiți întru dreapta credință. Cu această ocazie în toate bisericile ortodoxe se vor oficia Sfinte Liturghii urmate de slujbe de pomenire a tuturor celor trecuți la viața veșnică.

Biserica Ortodoxă a consacrat sâmbăta, **ca zi de pomenire a morților**. Două dintre sâmbetele din cursul anului bisericesc sunt consacrate în chip special pomenirii generale a morților: Sâmbăta dinaintea Duminicii lăsatului sec de carne (a Înfricoșătoarei Judecăți) și Sâmbăta dinaintea Duminicii Pogorării Duhului Sfânt (Sâmbăta Rusaliilor). Ambele zile poartă în popor și denumirea de Moși (cea dintâi : Moșii de iarnă, cealaltă Moșii de vară), pentru că în ele facem pomenire pentru părinții, moșii și strămoșii noștri cei adormiți.

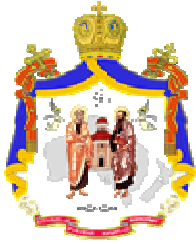
În Sâmbăta dinaintea Duminicii Pogorării Duhului Sfânt (Sâmbăta Rusaliilor sau "Moșii" de vară), Biserica face pomenirea generală a morților, rugându-se pentru ei, prin rugăciunile și cântările înscrise în slujba zilei din Penticostar, pentru ca și ei să se bucure de darurile Sfântului Duh, a Cărui pogorâre este prăznuită în duminica următoare.

Biserica Ortodoxă, consacrand această sâmbăta pomenirii generale a morților, n-a făcut altceva decât să creștineze străvechea sărbătoare păgână de vară, numită Parentalia, prin care romanii își pomeneau și cinsteau pe morții (parinții) lor (parentes), de unde Parentalia).

Datini și credințe

Moșii de vară, ținuți în sâmbăta Rusaliilor, sunt unul dintre cele mai importante momente ale cultului morților. Înainte se credea că sufletele morților, după ce au părăsit mormintele în Joia Mare și au zburat slobode timp de 50 de zile, se întorc în lumea cealaltă în sâmbăta Rusaliilor. Pentru ca această reîntoarcere să se desfășoare fără incidente, oamenii săvârșeau rituri de înduplecare și de îmbunare a spiritelor morților: împodobeau gospodăriile și mormintele cu ramuri de tei și făceau pomeni fastuoase, practici ce s-au păstrat până astăzi.

De Rusalii se dau de pomană vase de lut, căni, străchini și vase de lemn (cofe, cofăiele), împodobite cu flori și umplute cu lapte, vin sau apă. În unele sate bucovinene Moșii de vară încep încă în dimineața sâmbetei de Rusalii, când pomenile amintite mai sus se trimit pe la casele vecinilor. Dar ritualul de pomenire are loc mai ales în cimitire, unde mormintele sunt curățate și împodobite din timp iar lumânările ard întreaga perioadă în care se desfășoară ceremonialul de pomenire. Împăcarea sufletelor morților și întoarcerea lor fără incidente în morminte depinde de bogăția ofrandelor (pomenilor) și de respectarea ritualului.

13 Mai - Ziua Eroilor

În Biserica Ortodoxă Română, sărbătoarea Înălțării Domnului este și ziua **dedicată pomenirii eroilor neamului.**

Prin hotărârile Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române din anii 1999 și 2001, sărbătoarea Înălțării Domnului a fost consacrată ca Zi a Eroilor și **Sărbătoare Națională Bisericească.** Astfel, în toate bisericile, mănăstirile și catedralele ortodoxe din țară și străinătate se face pomenirea tuturor eroilor români căzuți de-a lungul veacurilor pe toate câmpurile de luptă pentru credință, libertate, dreptate și pentru apărarea țării și întregirea neamului.

Pierderile de vieți omenești din anii primei conflagrații mondiale, nemaîntâlnite până atunci, au fost enorme. România a pierdut aproape un milion de militari și civili. De aceea, pentru supraviețuitori s-a impus ca o datorie morală comemorarea, în fiecare an, a celor care au pierit pe câmpurile de luptă. La nivel de națiuni, acest lucru s-a materializat prin Tratatul de la Versailles. Acest document, semnat de fostele țări beligerante, prevedea, printre altele, obligativitatea întreținerii mormintelor ostașilor îngropați pe teritoriile statelor respective, precum și a operelor comemorative de război dedicate acestora.

Concretizarea prevederilor actului de la Versailles s-a făcut prin apariția Decretului-lege nr. 1693/4 mai 1920 - care a stabilit că Ziua Eroilor să fie sărbătorită cu prilejul Zilei Înălțării Domnului Iisus Hristos - România devenind cu acest prilej primul stat care i-a asimilat pe eroii străini celor naționali. Astfel, această dată a fost decretată sărbătoare națională a poporului român, iar un rol important l-a avut Societatea "Mormintele Eroilor Căzuți în Război" (înființată în 1919) și transformată ulterior, în 1927, în Societatea "Cultul Eroilor". Datorită acestei organizații, aflată sub înaltul patronaj al Reginei Maria, în anul 1923 s-a inaugurat și Mormântul Ostașului Necunoscut, **amplasat inițial în fața Muzeului Militar Național din Parcul Carol.**

Societatea "Cultul Eroilor" care, de la 1 august 1940, s-a numit "Așezământul Național Regina Maria", a avut o activitate prodigioasă. Pornind de la sentimentul patriotic și civic de cinstire a actelor de eroism național, manifestat prin oficializarea Zilei Eroilor, în anii interbelici s-au construit numeroase monumente și plăci comemorative în aproape toate localitățile țării.

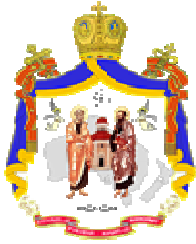
Conjuncturile istorice au făcut însă ca situația să se schimbe. Prin Decretul nr. 71/1948, din rațiuni politice lesne de înțeles, Ziua Eroilor a fost stabilită pe data de 9 mai, abrogându-se astfel toate prevederile anterioare. Decretul nr. 117/1975 privind regimul mormintelor și operelor comemorative a menținut reglementarea care prevedea că data de 9 mai să fie considerată Ziua Eroilor, sărbătorindu-se în același timp Ziua "Independenței de Stat a României și a Victoriei asupra Fascismului".

Începând cu 1990, conducerea Ministerului Apărării Naționale a declanșat o amplă acțiune reparatorie de reintroducere în armată a valoroaselor tradiții militare românești. Tot din acest an, Ziua Eroilor nu s-a mai sărbătorit la 9 mai, ci de Ziua Înălțării Domnului.

În anul 1995 a fost adoptată Legea nr. 48 privind proclamarea Zilei Eroilor, iar prin Legea nr. 379/2003 privind regimul mormintelor și operelor comemorative de război se realizează o mai amplă cuprindere a tuturor manifestărilor și preocupărilor specifice promovării cultului eroilor la români. Articolul 39 al acestei legi prevede, așa cum era și firesc, sărbătorirea Zilei Eroilor cu prilejul Zilei Înălțării Domnului Iisus Hristos.

Mormântul Ostașului Necunoscut

După Primul Război Mondial, România a fost printre primele state, care, urmând exemplul Franței, a decis să înalțe un monument dedicat memoriei celor care s-au jertfit pe câmpul de luptă. Astfel, conform Tratatului de la Versailles în care se stabilea responsabilitatea fiecărei țări de a respecta mormintele eroilor de război, România a fost primul stat care i-a asimilat pe eroii străini celor naționali, așa cum se arată în "Memoriul adresat Guvernului român de către Societatea Mormintelor Eroilor", al cărei președinte era Mitropolitul Primat Miron Cristea.

În semn de veșnică cinstire, în anul 1923, conducerea statului român a decis ca simbolul sacrificiului celor mulți, căzuți pentru reîntregirea patriei, să fie evocat de osemintele unuia dintre ostașii anonimi de la Mărășești, Mărăști, Oituz, Tg.-Ocna, Jiu, Prahova, București, Dobrogea, Ardeal și Basarabia. Deshumarea și ridicarea acestor rămășițe pământești a fost urmată de așezarea lor în zece sicrie de stejar, căptușite cu tablă de zinc și depuse în Biserica "Adormirea Maicii Domnului" de la Mărășești, în ziua de 13 mai 1923.

Alegerea sicriului cu osemintele Ostașului Necunoscut a aparținut elevului Amilcar C. Săndulescu (de la Liceul Militar "Dimitrie A. Sturza", premiant și orfan de război) care, în fața celui de-al patrulea sicriu, a îngenuncheat și a rostit cuvintele legendare: "Acesta este tatăl meu". După desemnarea Eroului Necunoscut, celelalte nouă sicrie au fost duse, la loc de aleasă cinstire, în Cimitirul Eroilor din Mărășești și îngropate cu onoruri militare în ziua de 14 mai 1923.

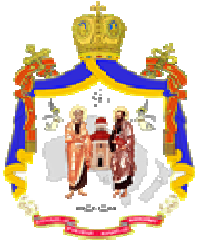
A doua zi, sicriul cu Eroul Necunoscut, împodobit cu pânză tricoloră, a fost purtat pe brațe de către o gardă de ofițeri, **cavaleri ai ordinului militar "Mihai Viteazul"**, și depus pe vagonul platformă al unui tren special, cu destinația București, unde a ajuns în aceeași zi, la orele după-amiezii. În Gara de Nord era așteptat de oficiali ai statului și personalități politice și militare, iar Regele Ferdinand, îmbrăcat în uniformă de general a Regimentului de Escortă Regală, a trecut în revistă compania de onoare. Apoi sicriul a fost depus pe un catafalc drapat cu steagul și însemnele României, iar după oficierea serviciului religios și onorurile militare, a fost așezat pe un afet de tun, tras de opt cai și transportat astfel în cadrul unui lung cortegiu până la **Biserica "Mihai Voda", din București**. Aici, sicriul a rămas pe toată durata zilei de 16 mai, pentru ca publicul bucureștean să poată veni în pelerinaj.

În ziua de 17 mai 1923, în prezența familiei regale, a membrilor guvernului, a corpurilor legiuitoare și a unui numeros public, în Parcul Carol a avut loc ceremonia reînhumării Eroului Necunoscut. S-a oficiat serviciul divin, iar la miezul zilei sirena Arsenalului Armatei și clopotele bisericilor vesteau coborarea în lăcașul de veci a Ostașului Necunoscut. Timp de două minute, orice activitate publică a fost întreruptă. Mormântul Eroului Necunoscut era în fapt o simplă criptă, acoperită cu o lespede de piatră decorată cu sculpturi florale. Pe lespede s-a încrustat următorul epitaf: „Aici doarme fericit întru Domnul Ostașul Necunoscut, săvârșit din viață în jertfa pentru unitatea neamului românesc. Pe oasele lui odihnește pământul României întregite. 1916-1919".

Ansamblul funerar a fost executat în 1927 după planurile sculptorului Emil Willy Becker. Tot atunci, prin grija Asociației Cultul Patriei, s-a aprins o candelă, a cărei flacără ardea zi și noapte. Ulterior, la 28 octombrie 1934, lângă mormânt a fost ridicată și sfințită o cruce.

În timpul regimului comunist, în noaptea de 22 spre 23 decembrie 1958, monumentul funerar al Eroului Necunoscut a fost demontat și strămutat, în mare taină, la Mausoleul din Mărășești. Abia după 1989, la insistențele Ministerului Apărării Naționale, ale Asociației Naționale a Veteranilor de Război și ale unor partide politice, guvernul român a aprobat readucerea în Capitală a sicriului cu osemintele Ostașului Necunoscut.

La data de 26 octombrie 1991, Eroul Necunoscut a revenit acolo unde îi era locul de veci, în Parcul Carol I.

Lăsata Secului pentru Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel

Duminică, 30 Mai, Biserica Ortodoxă a rânduit Lăsata Secului pentru începutul Postului Sfinților Apostoli Petru și Pavel, prăznuiți în fiecare an în ziua de 29 iunie. Spre deosebire de celelate posturi, care au o durată fixă, acest post are o durată variabilă de la an la an, deoarece începutul lui este în funcție de data schimbătoare a Paștilor. Postul începe luni după Duminica Tuturor Sfinților și ține până în ziua de 29 iunie (inclusiv dacă această sărbătoare cade miercuri sau vineri). Lunea, miercuri și vineri nu se mănâncă untdelemn și nu se bea vin. Marțea și joia este dezlegare la untdelemn și la vin. De sărbătoarea Nașterii Sfântului Ioan Botezătorul, prăznuită pe 24 iunie, se mănâncă pește.

De regulă, cuvântul sec, din sintagma "lăsata secului", este înțeles de noi ca fiind sinonim cu uscat, fără grăsime, de post. În realitate însă, accentul nu trebuie să cadă pe mâncare, pentru că secul pe care îl lasă postul ortodox este seculum (saeculum), adică lumea, în sensul de obiceiuri lumești.

Pentru tradiția creștină postul reprezintă o normalizare a naturii noastre, și nu o persecutare a acesteia. După învățătura creștină omul firesc este cel de dinaintea de păcat, deoarece păcatul este o manifestare contrară firii. Ca și omul primordial, astăzi, omul contemporan uită de Dumnezeu prin păcat. Putem spune că astăzi postul este mai necesar ca oricând, dacă ținem seama că omul este alipit de valorile materiale și sărăcit de Dumnezeu.

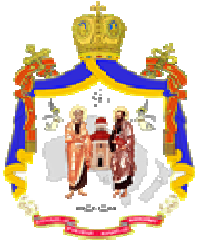
Întâlnim din ce în ce mai puține persoane care înțeleg așa cum trebuie rostul postului. Mulți chiar dacă țin regimul alimentar, continuă să blesteme, să urască, să invidieze, să mintă, să denatureze etc. Această neglijență față de aspectul duhovnicesc al postului este mai dăunătoare pentru om decât abaterea de la regimul alimentar. Din păcate, este greu să îl convingi pe om că rostul postului este îndreptarea duhovnicească, nu regimul alimentar, care rămâne doar un instrument ajutător pentru domolirea poftelor și pornirilor trupești.

Postul Sfinților Apostoli (popular-postul Sânpetrului), care precedă sărbătoarea comuna a Sfinților Apostoli Petru și Pavel (29 iunie) este rânduit de Biserică în cinstea celor doi verhovnici ai apostolilor și în amintirea obiceiului lor de a posti înainte de a întreprinde acte mai importante (vezi Fapte 13,2 și 14,23). Totodată, prin ținerea acestui post se cinstesc darurile Sfântului Duh, care s-au pogorât peste Sfinții Apostoli la Cincizecime și care se revarsă în fiecare an peste Biserică la sărbătoarea Rusaliilor, împărțându-se din ele și credincioșilor; de aceea, în vechime, acest post se numea Postul Cincizecimii.

Primele mărturii despre Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel le avem din secolul al IV-lea, în Constituțiile Apostolice. Mai târziu vom găsi informații despre acest post la Sfântul Atanasie cel Mare, Teodoret, episcopul Cirului și Leon cel Mare. Potrivit cercetătorilor, acest post era ținut la început numai în cercurile monahale și abia mai târziu s-a extins și la credincioși.

Dezlegare la pește în Postul Sfinților Petru și Pavel

În Postul Sfinților Petru și Pavel sâmbăta și duminica se mănâncă pește. Avem dezlegarea la pește și luni, marți, joi, când cade sărbătoarea vreunui sfânt cu doxologie mare. La hramuri și la Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul (24 iunie) se dă dezlegare la pește, în orice zi a săptămânii ar cădea.

Rugăciunea mamei

Copilași din toată lumea
Știți voi cum se roagă mama
Pentru voi în orice seară ?
Nu știți sigur. N-ați luat seama,
Când cu ochii plini de lacrimi
La icoana MAICII SFINTE,
Ea rostește-n blânde șoapte
Rugăciunea ei firebinte ?
Uite-așa grăiește dânsa :
MAICĂ SFÂNTĂ PREACURATĂ,
Vezi-i ce frumos dorm dâșii ?
Ei îmi sunt averea toată,
Pentru ei din greu mă zbuțum
Și îndur întreg noianul
De dureri fără de nume.
Și mi-i fă ca-n zori de ziuă,
Când o fi ca să se scoale,
Să-i văd blânzi, cumiști și veseli,
Îndreptând spre mine pașii,
Cum se îndreaptă către tine,
Colo-n cer sus îngerășii

Ghicatori:

Doisprezece frați aleargă,
Anul cât este de lung;
Fug de zor prin lumea-ntreagă,
Niciodată nu se-ajung.
(lunile anului)

Clopoțel mititel
Cine sună lin din el?
Nimeni! Nimeni!
Numai vântul,
Clătinându-l, legănându-l,
Dă de veste-n toată țara
Că sosește primăvara.
(ghiocelul)

Nu sunt carte, dar am foi
Pregătite pentru voi
Cu linii sau pătrățele
Să puteți scrie pe ele.
(caietul)

Povestiri cu tâlc:

8. O primire meritată

Un țăran, om bun la suflet, avea obiceiul să spună tuturor:
- Vedeți cum e lumea asta ? Cei mari au de toate și sunt primiți oriunde cu mare pompă, în timp ce pe noi, cei simpli, nimeni nu ne bagă în seamă. Cum de este posibil așa ceva, cum de se poate una ca asta ? Vom ajunge noi pe lumea cealaltă și vom vedea cum o fi și acolo ...

Azi așa, mâine așa, până când, omul nostru a visat, într-o noapte, ceva nemaipomenit: se făcea că murise și ajunsese la Poarta Raiului. Acolo - ce să vezi - veselie multă, îngeri adunați să-l întâmpine pe noul sosit, bucurie mare! Omului nu-i venea să-și creadă ochilor. Atâtea pregătiri doar pentru el, un simplu creștin. Oricum, era fericit că urma să intre în rai, nici n-ar fi sperat la o asemenea primire. Dar, când să intre pe poarta aceea minunată, înconjurată de tot acel alai, un înger se apropie de țăranul nostru și îi spuse:

- Omule, nu poți intra pe aici, du-te ceva mai încolo și vei găsi o porțiță mai mică, păzită de un înger. Intră pe acolo și, mai târziu, ne vom revedea în grădinile minunate ale Raiului.

- Atunci pentru cine sunt toate aceste pregătiri ? - a mai întrebat omul mirat.

- Ei, așteptăm pe un boier care a murit odată cu tine și care, din clipa în clipa, trebuie să ajungă aici. Pentru venirea lui este sărbătoare și ne pregătim să-l întâmpinăm cum se cuvine.

- Bine, îngerule, dar cum se poate una ca asta ? Cât am trait în lume, am văzut nedreptăți multe, dar și aici, cum de e cu puțință ? De ce el, fiindcă este boier, trebuie primit cu atâta fast ? Contează că el are bogății și eu nu ?

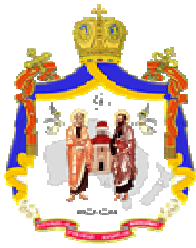
- Omule, pentru a te mântui nu contează ce ai avut - fie că ai fost sărac, fie bogat - ci ceea ce ai făcut cu tot ce Dumnezeu ți-a dăruit. Dacă ai fost sărac și ai știut să împarți și celorlalți din puținul de care ai avut parte, te vei mântui negreșit. Dacă ai fost bogat, cu atât mai mult ai fi putut dăruia cu drag celor mai necăjiți decât tine. **Fie că ești sărac sau bogat, important este să rămâi om.**

- Dar atunci, dacă și eu și boierul vom intra în rai, pentru ce este venirea lui așa o sărbătoare ?

- Omule, creștini ca tine, vin aici în fiecare zi, cu miile și sunt bine primiți cu toții. Dar un boier de când n-a mai ajuns și aici, în rai ... Sărac sau bogat, oricine poate fi bun și darnic, din atât cât are. Cel bogat, însă, cu atât mai mult ar trebui să dea milostenie. Și fiecare din noi este bogat, în felul său, căci oricând putem găsi pe cineva mai sărman decât noi, pe care să îl ajutăm. Dacă vom fi egoiști și zgârciți, ce folos vom avea ? Cine a văzut vreodată un om rău sau zgârcit care să fie fericit ?

Ești bogat ? Foarte bine! Ești zgârcit ? Foarte rău! (...)

Nu bogații vor fi osândiți, ci cei ce slujesc bogăției.

2010 MAI (31 zile) ziua 14 ore, noaptea 10 ore

1 S Sf. Prooroc Ieremia; Cuv. Mc. Eftimie, Ignatie și Acachie; Cuv. Isidora

2 D Aducerea moaștelor Sf. Atanasie cel Mare

Duminica a V-a după Paști (a Samarinencii) ; Ap. Fapte XI, 19-30; Ev. Ioan IV, 5-42; glas 4, voscr. 7

3 L Sf. Mc. Timotei și soția sa Mavra; Sf. Mc. Diodor și Rodopian, diac.; Cuv. Teodosie

4 MSf. Mc. Pelaghia; Cuv. Valerian

5 MSf. M. Mc. Irina; Sf. Mc. Neofit, Gaie și Gaian (Dezlegare la pește)

6 J Sf. și Dreptul Iov; Cuv. Mamant, Pahomie și Ilarion

7 V Arătarea semnului Sf. Cruci pe cer la Ierusalim; Sf. Mc. Acachie și Codrat (Dezlegare la pește)

8 S † Sf. Ap. și Ev. Ioan; Cuv. Arsenie cel Mare

9 D Aducerea moaștelor Sf. Ier. Nicolae la Bari; Sf. Prooroc Isaia; Sf. Mc. Hristofor

Duminica a VI-a după Paști (a Orbului din naștere) ; Ap. Fapte XVI, 16-34; Ev. Ioan IX, 1-38; glas 5, voscr. 8

10 L Sf. Ap. Simon Zilotul; Cuv. Isihie Mărt. și Lavrentie

11 MSf. Sfințit Mc. Mochie; Sf. Chiril și Metodie, apostolii slavilor

12 M † Sf. Mc. Ioan Valahul; Sf. Epifanie, Arhiep. Ciprului; Sf. Gherman, Patr. Constantinopolului (Odovania Praznicului Învierii Domnului) (Dezlegare la pește)

13 J (†) Înălțarea Domnului (Ispasul); Ziua Eroilor; Sf. Mc. Glicheria; Cuv. Serghie Mărt.

14 V Sf. Mc. Isidor; Sf. Sfințit Mc. Terapont (Dezlegare la pește)

15 S Cuv. Pahomie cel Mare; Cuv. Ahile, Ep. Larisei

16 D Cuv. Teodor cel Sfințit; Sf. Mc. Isachie, Simeon și Petru

Duminica a VII-a după Paști (a Sf. Părinți de la Sinodul I Ecumenic) ; Ap. Fapte XX, 16-18; 28-36; Ev. Ioan XVII, 1-13; glas 6, voscr. 10

17 L Sf. Ap. Andronic; Sf. Iunia; Cuv. Nectarie și Teofan

18 MSf. Mc. Petru, Dionisie și Hristina; Sf. Mc. Teodot și cele 7 Sf. Mc. fecioare

19 MSf. Sfințit Mc. Patrichie; Sf. Mc. Chiriachi; Cuv. Memnon (Dezlegare la pește)

20 J Sf. Mc. Talaleu; Cuv. Talasie; Cuv. Marcu Pustnicul

21 V (†) Sf. Împărați, întocmai cu Apostolii, Constantin și mama sa Elena (Odovania Praznicului Înălțării Domnului) (Dezlegare la pește)

22 S Sf. Mc. Vasilisc și Marcel; Sf. Părinți de la Sinodul al II-lea Ecumenic; Sf. Mc. Sofia, doctorița (Pomenirea morților - Moșii de vară)

23 D Cuv. Mihail Mărt., Ep. Sinadei; Sf. Maria lui Cleopa

Duminica a VIII-a după Paști (Duminica Mare) (a Rusaliiilor (Cincizecimii); (†) Pogorârea Sf. Duh) ; Ap. Fapte II, 1-11; Ev. Ioan VII, 37-53; VIII, 12

24 L (†) Sf. Treime; Cuv. Simeon; Sf. Mc. Serapion; Sf. Mc. Marciana

25 M † A treia aflare a Capului Sf. Prooroc Ioan Botezătorul; Sf. Mc. Celestin

26 MSf. Ap. Carp și Alfeu, din cei 70; Sf. Mc. Averchie și Elena (Harți)

27 J Sf. Mc. Iuliu Veteranul; Sf. Sfințiți Mc. Terapont și Eladie; Sf. Mc. Alipie; Sf. Ioan Rusul

28 V Cuv. Nichita Mărt., Ep. Calcedonului; Sf. Sfințit Mc. Eutihie (Harți)

29 S Sf. Mc. Teodosia; Sf. Sfințit Mc. Olivian și Alexandru (Odovania Praznicului Pogorării Duhului Sfânt)

30 D Cuv. Isaachie Mărt. și Varlaam; Sf. Mc. Natalie (Lăsatul secului pentru Postul Sf. Ap. Petru și Pavel)

Duminica I după Rusalii (a Tuturor Sfinților) ; Ap. Evrei XI, 33-40; XII, 1-2; Ev. Matei X, 32-35; 37-38; XIX, 27-30; glas 8, voscr. 1

31 L Sf. Mc. Ermie; Sf. Mc. Eusebie și Haralambie (Începutul Postului Sf. Ap. Petru și Pavel) (Post)